

HÜKÜMETİMİZİN GELECEĞE İLİŞKİN ENERJİ POLİTİKALARI

Afif Demirkıran

Batman Milletvekili

Sayın Başkan, değerli katılımcılar, değerli milletvekilim, il başkanım, elektrik camiasının değerli mensupları, hepinizi saygıyla selamlıyorum. Katılımcıların ve dinleyicilerin hükümetin politikalarına enerji sektöründeki yapılanmaya veya icraatlarımıza yönelik, olası merakları yor,umları olabilir, hem katkılarını alıp Enerji Bakanlığımıza iletebilirim hem de eğer burada cevaplandırabileceğim sorular varsa onları cevaplandırabilirim Çok uzun konuşmamaya çalışacağım ama insan kontrol edemiyor. Çünkü enerji sektörü hepimizin bildiği gibi, ülkelerin kalkınmasında gerek ekonomik, gerek sosyal kalkınmasında çok önemli bir sektördür ve enerji

sektörü bütün sektörlerin motorudur, lokomotifidir. Bir eski Cumhurbaşkanımızın ifadesiyle, ‘olmayan enerji, en pahalı enerjidir’. Demek ki pahalı olsun, ucuz olsun enerji mutlaka şarttır. Peki nasıl bir enerji olmalıdır? Enerjinin kaliteli olması lazım, yeterli olması lazım, güvenilir olması lazım ve eğer mümkünse ucuz olması lazım. Çünkü bazen mümkün olmayabiliyor. Eğer Türkiye gibi ithalat bağımlısıysanız, bazen istediğiniz gibi ucuza ithalat yapamayabiliyorsunuz. Üretilecek enerjinin günümüz koşullarında insanımızın daha mutlu bir yaşam sürdürebilmesi için ucuz olması, çevre dostu olması, çevre ile uyumlu olması lazım. İşte hükümetimiz de enerji politikalarını oluştururken, bütün bunları dikkate alarak politikalar üretmiştir. Peki bu politikaları oluştururken ve biraz önce söylediğim çerçevede bir elektrik enerjisi üretilmelidir. Özellikle elektrik enerjisi diyoruz; çünkü enerji dediğimiz zaman elektrik sektöründen de geldiğimiz için, buradaki arkadaşlarımız da ağırlıkta elektrik sektöründen olduğu için hemen elektriğe doğru kayıyoruz. Çünkü diğer ham maddelerde, esasen ağırlık olarak elektrik üretiminde kullanıldığı için konuşmalarımızda hemen elektrik enerjisine terimini kullanıyoruz. Onun için elektrik enerjisinin de az önce söylediğim kaliteli ve uygun şartlarda üretebilmek için, hükümetimizin öngördüğü ana politika, enerjinin ve özellikle elektrik enerjisinin yerli kaynaklardan üretimini sağlamaktır. Yerli kaynak dediğimiz zaman fosil kaynaklar, hidrolik kaynaklar ve yenilenebilir kaynaklardan bahsediyorum. Bunları azami seviyede değerlendirebilmek, mecburiyeti söz konusudur. Öte yandan eğer ithal bağımlılığı da varsa, ki vardır, özellikle Türkiye gibi maalesef enerji kaynakları sınırlı olan ülkelerde (biraz sonra belki de detaylarına girebilme şansımız olacak) ülke ve kaynak çeşitliliğine mutlaka gidilmesi gerekiyor. İşte onun içindir ki geçmişte sadece Rusya’daki doğal gaz

bağımlı olan bir ülke olan Türkiye daha sonra bunu çeşitlendirmiştir. İran'dan doğal gaz alımı yapılmıştır. Türkmenistan ve Azerbaycan gazıyla ilgili çalışmalar devam ediyor. Mısır'dan ve eğer ilerde şartlar uygun hale gelirse Irak'tan doğal gaz gelecektir. Petrol ithalatında yine çeşitli ülkelere yönlendirmiş bulunuyoruz. İthal kömürde de aynı şey geçerlidir. Enerji kaynaklarından bahsediyorum. Demek ki ülke ve kaynak çeşitliliği çok önemlidir. Hükümetimiz politikalarını oluştururken bunu da dikkate almıştır. Biraz önce ifade ettiğim gibi çevreye saygılı bir enerji üretimini öngörmekteyiz. Ancak, yerli kaynak için de ifade ettiğim halde, müstakilen de ifade etmek gerekir ki yenilenebilir enerjide de mevcut kapasite de çok ciddi bir şekilde ekonominin, insanımızın emrine amade kılınması için çalışmalar yapmaktayız. Bunun için hepimizin bildiği gibi yenilenebilir enerji kanunu çıkardık. Bu kanunda belli bir süre, 2011'e kadar, yenilenebilir enerji, küçük hidrolik santraller; rüzgâr, güneş, jeotermal, vs. teşvik ediliyor. Kanunla ilgili kamu kurum ve kuruluşları yenilenebilir enerjiye hem alım garantisi, hem belli bir fiyattan satın alma garantisi veriyor. Buda Türkiye'deki yenilenebilir enerji kaynaklarımızın da geliştirilmesini beraberinde getiriyor. Peki bütün bunları yaparken biz, öte yandan ülke olarak biz Avrupa Birliği'nin bir parçası olma hedefini önümüze koymuş bulunuyoruz. Yıl 1963 Avrupa Birliği ile ilk Ankara protokolünü yapıyoruz. Aradan 42 yıl geçtikten sonra çok şükür öyle bir noktaya geldik ki hükümetimiz döneminde yapılan demokratik reformlar, ekonomik iyileşmeler sonucunda AB kriterlerinin öngörülleri yerine getirilmiş bulunuyor ve müzakere süreci başladı. Bu müzakere süreci başladı, ancak içine gireceğimiz ailenin de, birçok sektöründe olduğu gibi, enerji sektöründe de belli bazı prensipleri, öngörülleri ve politikaları vardır. Bu politikalarla da eşdeğer politika oluşturmamız gerekiyor. Ama Türkiye'deki çalışmalara, enerji sektöründeki politikalara baktığımız zaman, bunlarında belli bir noktaya kadar yerine gelmiş olduğunu, ama halen kat etmemiz gereken belli mesafelerin de olduğunu görüyoruz. Bunları da şu şekilde sıralayabiliriz. AB enerji politikalarına baktığımız zaman, bir defa rekabetin şart olduğunu görüyoruz. Demek ki enerji sektöründe rekabet dediğimiz zaman, enerji sektörünün birden fazla kurum, kuruluş, şirket, kişi vs. tarafından yürütümünden bahsediyoruz. Yani monopolluktan ayrılmış bir enerji sektöründen bahsediyoruz ve enerjinin arz güvenliğinin çok önem atfettiğini görüyoruz. Onun için ilgili çalışmaların mutlaka yapılması ve politikaların ona göre oluşturulması gerekir. Uzun vadeli planlarla neyi, nerede, nasıl üretileceğinin mutlaka önceden planlanması ve çalışmaların ona göre yürütülmesi gerekiyor. Ve çevre. Her seferinde çevre önümüze geliyor. Çevrenin korunması da şarttır. Bunun için tabiki iç pazarın, elektrik ve gazın rekabete açılması gerekiyor. Enerji verimliliğinin şart olduğunu görüyoruz ki politikalarımızın ana temellerinden bir tanesi de budur. Enerjinin verimli bir şekilde kullanılması, elektrikten tutun, gazdan petrole, kömüre kadar, hangi enerji kaynağını düşünürsek düşünelim israftan kaçınmamız gereklidir. Nükleer enerjiyle ilgili de Avrupa Müktesebatı'nın belli bazı öngörülleri vardır. Bu konuda güvenlik öne çıkıyor. Ama her halükarda bazı ülkelerde nükleer enerjiden elektrik üretiliyor. Fransa % 80'e yakın, Almanya ve diğer bir çok ülkede olduğu gibi dünyanın geneline baktığımız zaman enerjilerinin % 16'sı nükleer enerjiden elektrik üretiliyor. Tabi bu bazı ülkeler için bir şarttır. Ancak özellikle atıkların yönetimi, gerekse işletme döneminde ki güvenlik, çok büyük önem arz ediyor. Onun da şartlarının mutlaka yerine getirilmesi lazım. Türkiye'deki bugünkü enerji kaynaklarına baktığımız zaman neredeyiz, nereye gidebiliriz? Bakın bizim 1950'lerde 800.000.000 kWh'lik bir elektrik tüketimimiz vardı. Belediyenin küçük küçük üretim tesisleri vardı. Fakat öyle bir noktaya geldik ki şuan 150 milyar kWh'lik bir tüketime gelmiş bulunuyoruz. Peki bu tüketim neyi ifade ediyor? 150 milyar kWh'lik tüketim, fert başına 2200, 2300 kWh civarında bir yıllık tüketim demektir. Peki bu miktar dünyada ne kadardır? Bunun üzerindedir, ortalama 2500 kWh civarındadır. Dünya tüketiminin altında bir rakamdan bahsediyoruz. Türkiye gibi

sanayileşmiş, ihracat alanında sanayiye dayanan ve gerçekten global dünyanın önemli oyuncularından biri olmaya aday bir ülkede bakıyoruz ki fert başına elektrik tüketimi dünya tüketiminin altındadır. Gelişmiş ülkelere baktığımız zaman, OECD ülkelerinin ortalaması 7-8 bin kWh civarındadır. Amerika'da herhalde bu rakam 12 bin kWh'i geçiyor. Avrupa ülkelerinde 20 bin kWh'leri geçiyor. Bir taraftan 7-8 bin gibi ortalamadan bahsediyoruz diğer taraftan 2-3 bin gibi bir ortalamadan bahsediyoruz. O zaman bir hedef önümüze koymamız gerekiyor. Hedefimiz 2020 yılı. En doğrusu 2023 yılı, Cumhuriyetimizin yüzüncü yıldönümü. Bununla ilgili çalışmalar devam ediyor. Ama 2020 yılına kadarki çalışmalara öngörülere baktığımız zaman bir senaryoya göre 450 milyar kWh, diğer senaryolara göre 500 milyar kWh yıllık ülke tüketimi söz konusu. O zaman ki nüfusu orantıladığımız zaman 5500 kWh fert başına bir elektrik tüketimi söz konusu. Bundan 15 sene sonrasında bizim halen OECD ortalamasının altında olduğumuzu görüyoruz. Gerçekçi olmak gerekirse planlamalar bu şekildedir. Biz diyoruz ki hükümet olarak ve enerji sektöründeki her bir fert, bu ülkenin enerji sektörüne gönül vermiş her bir fert, geleceğine, çocuklarının geleceğine, ülkenin kalkınmasına sosyo-ekonomik kalkınmasına gönül vermiş her bir fert, Türkiye'deki her bir ferdin dünya ortalamasına gelişmiş ülkelerin ortalamasına ulaşması için bir gayret içerisinde olacağına inanıyorum. Bu salondaki herkesin buna inanmalarını diliyorum. Yerli kaynaklar çok önemlidir. Yerli kaynakların sonuna kadar kullanılması enerjinin emrine verilmesi gerekiyor. Yerli kaynaklardan elde edeceğimiz elektrik enerjisi 2023 hedefimizi o gün geldiğinde karşılayabiliyor mu? Çok kısaca baktığımız zaman, hidrolik kaynaklarımızın teknik ve ekonomik olarak kapasitelerinin 125-127 milyar kWh olduğunu görüyoruz. Sadece teknik kapasiteye baktığımız zaman daha yüksektir. Umuyorum ki ilerde daha iyi teknolojiler gelişir ve şuan ekonomik olmayan hidrolik kaynaklarımızı da ekonomik hale getirir. Bu 125 milyar kWh'lik enerjimizin 180-200 milyar kWh'e çıkması temennimiz. Enerji Bakanlığımızın bu konuda ARGE çalışmaları bulunuyor. Ama şu anki elimizdeki veriler hidrolik potansiyelimizin 125 milyar kWh olduğu yönündedir. Taş kömürüne baktığımız zaman, potansiyelinin aşağı yukarı 125 milyar kWh olduğunu görmekteyiz. Halen haritası çıkmış rüzgar potansiyeline baktığımız zaman maalesef 10 bin MW'lık bir rüzgar potansiyelinden bahsedebiliriz. Ülkemizde yeni yeni jeotermal kaynaklar ortaya çıkıyor. Güneydoğu'ya gelirsek burada da çeşitli jeotermal kaynaklarımız var. 500 MWh'i aşan bir jeotermal enerji kaynağımız var. Güneş enerjisine baktığımız zaman özellikle bölgemiz için çok çok önemli. Güneş enerjisini değerlendirmek lazımdır. Şuan da pahalıdır, ama gün gelecek ekonomik hale geldiğinde mutlaka değerlendireceğiz. Güneş enerjisi potansiyeline baktığımız zaman 50-60 milyon ton civarında petrol eşdeğerine denk geliyor. Tüm bunları üst üste koyduğumuz zaman bakıyoruz ki planladığımız hedeflerdeki yıllara doğru giderken yerli kaynaklarımızın tümünü de ancak emre amade kılabiliriz. Belli bir yatırım süreci lazım. Belli masraflar yapmak lazım. Hepimizin belki bildiği gibi, bugünden itibaren 2020 yılına kadar, enerji sektöründe ortalama her yıl 4-5 milyar dolar bir yatırım yapmamız gerekiyor. Bu 4-5 milyarın 3-4 milyar doları elektrik üretimi için, elektrik iletim hatlarının, harap olmuş dağıtım hatlarının yenilenmesi ve kapasitesine göre geliştirilmesi, doğalgaz boru hatları, petrolde yapacağımız yatırımlar vs üst üste koyduğumuz zaman yılda 4-5 milyar doları çok rahatlıkla geçiyor. Dikkat ederseniz aynı çerçevede kalmaya çalışıyorum. Yalnız büyük bir miktar yatırımı devletin kendi bütçesinden yapabilmesi söz konusu değil. O zaman arkadaşlar şunda bir anlaşmamız gerekir. Enerji sektörünü herhangi bir ticari meta gibi düşünüp yerli ve yabancı özel sektöre açmamız gerekir. Biz artık yabancı sermaye de demiyoruz küresel sermaye diyoruz. Çünkü yabancı dediğimiz zaman sanki biraz itici oluyoruz. Küresel sermaye, çünkü biz Türkiye olarak küresel dünyanın bir ailesiyiz. Bu ailenin bir ferdi olarak küresel sermayenin de en az yerli sermaye kadar ülkeye katkı yapacağına inanıyoruz. Onun için yerli ve yabancı sermayenin Türkiye'de

gelip mutlaka enerji sektörüne yatırım yapması gerekir. O zaman bu enerji kaynaklarımızın yeterli olmadığını görüyoruz. Peki ne yapacağız. Mecburen ithal kaynaklara başvuracağız. İthal kaynaklar dediğimiz zaman doğalgaz, halen maalesef yüksek meblağda, elektrik üretiminde kullanılıyor. Bunun da kendisine göre çeşitli sebepleri var. Geçmişteki ekonomik kriz ve deprem nedeniyle, öngörülerin çok altında bir talep artışı oldu. Öngörülen kapasiteler acilen devreye girsın doğalgaza dayalı olarak planlandığından kapasite fazlalığı oluştu. Yap işlet devret modelleriyle de alım garantisi olduğu için, elektrik üretimimizde doğalgazın payı çok yüksektir. Bunun mutlaka belli sayının altına düşürülmesi lazım. Öte yandan ithal kömür ile de elektrik üretimi yapabilmemiz lazım. Nükleer enerji de yine ülkelerin gerek güvenliği açısından gerek çevre dostu olması açısından gerekse ucuz üretim açısından uzun vadeli başvurduğu elektrik kaynağıdır. O zaman bu ithal kaynakları da enerji sektörüne amade kılmamız gerekiyor. Bunlar ülkenin ana politikalarıdır. Kömürün üretimi artırmak için çalışmalar yapmak lazım. Size memnuniyetle ifade etmek istiyorum ki MTA tarafından sondaj araştırmalarında daha önceki yıllarda senede sadece 5 bin metre sondaj yapılıyordu geçen yıl 60 bin metre sondaj yapılmıştır. Bu çok önemli bir gelişmedir. Petrol kaynaklarımıza baktığımız zaman maalesef yine tespit ettiğimiz petrol rezervlerimiz 42 milyon ton olarak veriliyor. Yani 35 ile 42 milyon ton arasında petrol rezervi mevcut Türkiye’de. Bu ne demektir? Şuanda yıllık olarak Türkiye’de tüketilen petrol 30 milyon ton civarındadır. Demek ki en iyi ihtimalle bir buçuk yıllık bir rezervimiz var. Üretimimize baktığımız zaman, zaten üretimimizin iyi olmadığını görüyoruz. 2.2-2.3 milyon tonluk üretimimiz var. Yıllık tüketimimizin yüzde 8’lik bir değerine denk geliyor. Bunu artırmak içinde Türkiye petroleri araştırmalar yapıyor. Üzerinde daha fazla durduğumuz, yeni rezervleri tespit etmek için sondaj miktarını artırmış bulunuyoruz. Bakın bizden önceki dönemde senede sadece 1-2 sondaj yapılıyordu bölgemizde geçtiğimiz 2004 yılı içerisinde 16 tane arama sondajı yapıldı ve bu rakam gittikçe artarak devam ediyor. Amacımız rezervimiz var ise, ben var olduğuna inanarlardanım, ümit olarak en azından, o petrol rezervini mutlaka tespit etmemiz lazım. Ancak memnuniyetle ifade edebilirim ki Doğu Karadeniz’de Sinop civarlarında yapılan çalışmalarda çok ümit vardır. O bölgelerde ciddi petrol kaynaklarına ulaşacağız. 15-20 gün içerisinde ciddi haberler alabiliriz. Türkiye’deki petroldeki sıkıntısını belki orada bulanacak rezervlerle nispeten gidereceğiz. Ama Türkiye global ailesi içerisinde coğrafik, jeopolitik konumu itibarıyla bir enerji koridoru olmaya namzettir. Şanslıyız o açıdan. Bir tarafta enerji zengini Ortadoğu, Orta Asya ülkeleri ve Kafkaslar bir tarafta da enerji tüketimi yüksek olan Avrupa, arada da Türkiye. Bunun için de çok ciddi çalışmalar yapılmaktadır geçmişte de yapılıyordu. Hükümetimizde bu çalışmalarımızı artırarak devam ettirdi. İşte Bakü, Tiflis, Ceyhan hattı. Yunanistan bağlantılı İtalya’ya kadar gidecek olan doğalgaz hattı şuan planlanması yapılmakta olan Avusturya’ya kadar gidecek olan hat ki bu sadece Hazar petrolünü değil, İran belki daha sonraki safhada Mısır’ın da Irak’ında doğalgazını birleştirip Avrupa’ya doğru gönderecek, sayılabilir. Bütün bunlar için, enterkoneksiyon ve senkronizasyona geçme için çok ciddi çalışmalar yapılmaktadır. Biliyorsunuz ki Bulgaristan’la, Yunanistan’la bağlantılı elektrik hattımız var. Bu şekilde Avrupa elektrik sisteminin bir parçası haline geleceğiz. Bütün bunlar Türkiye’nin enerji politikası ve nereye ulaşmak istediğimiz ile ilgilidir. Türkiye ile ilgili söylenebilecek çok şey var ama bölgemize gelelim. Çünkü konu Güneydoğu Anadolu Bölgesi Enerji Forumu. Bölgemiz enerji kaynakları itibarıyla zengin. Kömürü hariç tutarsak Türkiye’nin en zengin bölgesidir. Petrolün yüzde 99’u bölgede çıkıyor. Su kaynakları açısından, Dicle ve Fırat havzasında, GAP kapsamında 19 barajdan 27 milyar kWh enerji üretimi söz konusu. GAP’ı incelediğimiz zaman, GAP’ı ben enerji olarak başarılı görüyorum. İyi bir çalışma yapılmıştır şimdiye kadar. 20 milyar kWh’lik bir enerji kapasitesi oluşmuştur. 5500 MW’lık kurulu güç oluşturulmuştur. Enerji noktasında GAP başarılıdır. Maalesef sulama

noktasında GAP'ın başarılı olduğunu söyleyemeyiz. Devlet Su İşleri burada benim kurumum, benim hükümetim, ama sulamaları eksik görüyorum. Halen yüzde 20'li bir sulama söz konusu. Benim kendi seçim bölgemde Batman'ı halen sulamaya açmadık. Halen biraz daha fazla ödenek koyabilmek için zorluyoruz. DSİ ile ben buradayken, Gaziantep milletvekilimiz buradayken böyle şeyleri gündeme getirerek hiç olmazsa bölgemizin sulamasını hükümetimize aktaralım. Bölgemiz tarım bölgesi. Gereken önemi vermemiz gerekir. Verimli bir tarım üretimi için sulamanın şart olduğunu görüyoruz. Çünkü bölgemiz kıraçtır. Onun için bu sulamanın mutlaka yapılması gerekir. Su kaynakları açısından zengin bir bölge olduğumuzu biliyoruz. Kömür kaynakları noktasına baktığımız zaman biraz önce kömürde çok zengin değil dedim, ama Elbistan'ı uzak tutmuyorum. Elbistan'ıda bölgemizin bir parçası olarak sayıyorum. Dolayısıyla bizim Türkiye'de şu ana kadar tespit edilmiş 8-9 milyar tonluk bir taş kömürü artı linyit rezervi var. Gerçi otoriteler 25 milyar tona kadar bir rakam veriyorlar ama MTA'nın biraz önce vermiş olduğum sondaj çalışmaları ile inşallah bu rakamları arttıracğımıza inanıyorum. Şuana kadar tespit ettiğimiz rakamlar bunlardır. Bu rezervin neredeyse 4 milyar tonu Elbistan'dadır. Elbistan da hala 2 santral var. 3,4,5 bir kaç tane daha santral yapabilme imkanı var ve yapılacaktır. Çünkü ülkenin diğer bölgelerindeki kömür rezervleri, yeni kapasiteleri ilave etmeye çok fazla müsait değil. Her bir yere bir iki santral yani 150, 200, 500 MW ilave edilebilir. Ama Elbistan namütenahi bayağı 6 bin-7 bin MW'a kadar gidebilir. Burada üretici var mı bilmiyorum, dolayısıyla Elbistan'ın bu kömür rezervlerini elektriğe dönüştürmemiz lazım. O zamanda şu çıkıyor karşımıza peki bunu dönüştüreceğiz de dün forumda bir arkadaş söylemiş "bizim bölgemizde elektrik üretiliyor ama batıda tüketiliyor". Batıda sanayi kuruluşlarımız var. Keşke işadamlarımız gelse bölgede yatırım yapabilse de bütün enerjimizi bölgede tüketebilsek. Bu sanayicilere bir çağrı olsun. Bir çağrı olarak da ifade ediyorum. Daha fazla sanayi daha fazla tüketim demektir. Ama şundaki görünen durum burada üretilen enerjiyi Orta Anadolu ve batıya nakletmek durumunda olduğumuzdur. O zamanda hatlarda bir sıkıntı söz konusu olabilir. Demek ki hatları da yeni üretim hatlarını bir an önce planlamamız gerekiyor. Çünkü mevcut hatlarla bu kadar çok enerjiyi iletebilme imkanımız yok. Bölgemiz her zaman gerilim düşüklüğü açısından sıkıntılı olmuştur. Ben genel müdürken "Benim buzdolabım yandı"vb şeklinde bölgenin çok değişik noktalarından telefonlar gelirdi. Birçok çalışmalar yaptık. Ama o çalışmalar zaman içinde devreye girdi. Halen sıkıntılar devam ediyor. Ancak Şanlıurfa, Kızıltepe arasındaki hattı çok yakın bir zamanda devreye girmesi ve Atatürk Barajı'ndan da ring yapılması bölgeyi biraz daha rahatlamıştır diye tahmin ediyorum. Ama sıkıntılar halen devam ediyor. Bu sabah öğrendim ki Batman'daki mobil santral çalışıyor. Mobil santraller birçoğunuzun kafasında bir soru işaretidir. Bir iki cümle ile ifade edeyim. Mobil santraller nasıl meydana geldi hangi noktaya geldi? Batman'daki mobil santraller şuan halen çok pahalı bir üretim olduğu halde çalışıyor. Demek ki bölgede halen kaliteli elektrik noktasında bir sıkıntı var. Kömür kaynaklarımız var yeterli olmamakla beraber. Şırnak Silopi'de bir özel sektörümüz yüz MW'lık bir santrali asfaltit yataklarının oradal kurmak için çalışıyor. Bingöl Karlıova'da çok eskiden beri bir çalışma vardı. Benim kanaatim halen ekonomik olmadığı yönündedir. Ancak orayla ilgili de çalışma yapmak ve orada da 100, 150 MW'lık bir santral koyma imkanı olabilir. Öte yandan Adıyaman Gölbaşı'nda bir kömürümüz var. Bu kömüre dayalı olarak santral yapılabilir. Bunlar bölgemizin enerji potansiyelidir. Jeo termal kaynaklarımız da fena durumda değildir. Bence iyi durumdayız. Siirt'teki Gloris kaplıcası Batman'da daha yeni tespit edilmiş Malabadi'deki kaynak Batman'a götürülerek kullanılabilir. Anacak doğalgaz Batman'a getiriliyor. Doğal gaz getirilmeden bu kaynağın götürülüp eskiden de kullanma imkanı vardı. Şırnak'ta da var ayrıca jeotermal kapasite. Dolayısıyla bütün bunlar, üzerinde hep beraber ciddiyetle düşünmemiz gereken ve projelendirmemiz gereken Güneydoğu'nun kaynaklarıdır. Güneydoğu'da yalnız bir

sıkıntımız var. Maalesef başımız eğik duruyoruz. Biz bu bölgede görev yapan arkadaşlar gerek sanayici, gerek serbest meslekte, gerekse devlet kuruluşlarında çalışanlar kayıp kaçacağını düşürmek mecburiyetindeyiz. Eğer biz %50, %60 kayıp kaçaklarla enerji bakanlığının karşısına çıkarsak sözümüz çok fazla dinlenmez. Bunun için sadece vatandaşın kaçak olarak kullandığı elektrik değil, hatların da çok kötü yönetimi çok kötüleşmesi, çok eskimesi de buna biraz sebep oluyor. Bir yandan bakanlığımız tarafından hatlarımızın yenilenmesi projelendirmeler yapılması lazım. Bakanlıktaki arkadaşlar burada olduğu için bunları ifade ediyorum. Vatandaşımızın kullandığı elektriğin bedelini mutlaka ödemesini sağlamamız lazım. O zaman zaten çok büyük miktarda kullanım olmaz. Diyarbakır'da 3 milyar kWh'lik bir tüketim söz konusu. Peki toplanan paraya baktığımız zaman zannederseniz 1-1,5 milyar kWh parası var. Belki 1 milyar kWh'in parası toplanıyor. Demek ki Diyarbakır gibi bir yerde 2 milyar kWh kayıptır. Bütün bunları bizim ciddiyetle düşünmemiz ve bu ülkenin geleceği, çocuklarımızın geleceği, kendi geleceğimiz için bunları hep beraber bir yere yönlendirmemiz gerekir.

Afif DEMİRKIRAN (Özgeçmiş):1952 Siirt-Kurtalan doğumluyum. Batman Ortaokulu, Siirt Lisesini takiben İTÜ Maden Fakültesinden mezun oldu. Takiben 1 yıl Konya-Seydişehir Alüminyum Tesislerinde mühendislik yaptı. Kurumlarımızın yurtdışı imtihanlarına katılarak, Etibank namına İngiltere'de araştırmalı Hidro Metalürji masterı yaptı. Ergani-Bakır'da başmühendislik yaptı. Sonra özel sektör Tokat Antimuan Kömür İşletmelerinde işletme müdürlüğü yaptı. Elazığ'da ferro-kromda çalıştı. 1985'de Devlet Planlama Teşkilatına geçti. 1985-1992 yılları arasında önce DPT daha sonra Hazine Müsteşarlığı'ndaki Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü ve Hazine Müsteşarlığı'na intikal ettiği için uzmanlıktan başlayarak Şube Müdürlüğü, Daire Başkanlığı, Genel Müdür Yardımcılığı, Genel Müdür seviyesine kadar yükseldi. Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü'nde 1992 yılı Haziran ayında Genel Müdür iken kendi isteğim üzerine istifa etti. Özel sektörde çalışıyor iken 1996 yılında davet üzerine tekrar Devlet bürokrasisine geri döndü ve 96-97 yıllarında TEAŞ'ta yönetim kurulu başkanlığı yaptı. Takiben görevden ayrıldıktan sonra özel sektörde çalışıyor iken, yine enerji sektöründen bir yabancı firma ile Vakıfbank'ın ortak bir enerji şirketinin genel müdürlüğünü yapıyor iken 2002 yılında seçimlere katılarak, AK Parti Batman Milletvekili oldu. Bu bürokrasi süreci içinde Ereğli Demir-Çelik, Sümer Holding gibi çeşitli kamu kuruluşlarında yönetim kurulu üyeliği de yaptı.